

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1867	Ἐπὶ τῇ μνήμῃ ἁγ. Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Γαλῆ (=γάτα) - νύμφη

(Ἡ μνήμη σήμερα τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, πού υπῆρξε ἐλεγκτὴς διαφόρων ἀταξιῶν κληρικῶν τῆς ἐποχῆς του, μᾶς δίνει τὴν ἀφορμὴ νὰ θυμηθοῦμε ἓνα παλαιὸ ἄρθρο τοῦ π. Αὐγουστίνου ἀφιερωμένο στους σπουδαστὰς τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης τῆς θεολογίας, στὸ ὁποῖο μιλάει γιὰ τοὺς ὑποψηφίους κληρικούς. Ἡ κεντρικὴ του ἰδέα εἶνε· Προσοχὴ στὶς χειροτονίες!)

Ο Χριστιανισμός, ἀγαπητοί μου, ὅταν σταμάτησαν οἱ διωγμοί, κηρύχθηκε ἐπίσημη θρησκεία τοῦ κράτους τὸ ἔτος 313 μ.Χ. καὶ σιγὰ - σιγὰ ἡ πίστις πῆρε νὰ προοδεύῃ. Χτίζονται ναοί, βαπτίζονται καὶ ἀξιωματοῦχοι.... Ἀλλὰ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ ἄνεσι καὶ ἡ λαμπρότητα ἔγιναν **πειρασμοὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία**. Ἄνθρωποι πού τὸν καιρὸ τῶν διωγμῶν ἔμειναν μακριά, τώρα, ὄχι ἀπὸ ἀγνή πίστι ἀλλ' ἀπὸ ταπεινὴ συμφεροντολογία, εἶπαν· Θὰ γίνουμε Χριστιανοί, ἀκόμα καὶ κληρικοί, γιὰ νὰ ζήσουμε.

Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν εἶχαν καμμιά σχέσι μὲ τὸν Θεῖο ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἦταν λύκοι μὲ ἔνδυμα προβάτου, ἔκαναν μεγάλη ζημιὰ. Οἱ εὐσεβεῖς σκανδαλίζονταν, οἱ ἄπιστοι χαίρονταν. Τὴν σκανδαλῶδη ζωὴ τους συζητοῦσαν καὶ διακωμωδοῦσαν στὰ θεάτρα. **Ὁ Χριστιανισμὸς ἐβάλλετο ἐκ τῶν ἔσω**. Ὁ σατανᾶς εἶχε τοποθετήσῃ ὄργανά του μέσα στὸ ἱ. θυσιαστήριο, βδελύγματα ἐρημώσεως.

***

Ἀκούστηκαν διαμαρτυρίες· **Ἐξω οἱ λυκοποιμένους!** Ὁ ἁγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀπ' τὸ ἔρημητήριό του ἔρριξε κερανοῦς· Προσέχετε, ἐπίσκοποι, στὶς χειροτονίες! ἄνθρωποι ἀδοκίμαστοι δὲν πρέπει νὰ προάγονται. Γιὰ νὰ γίνῃ κάποιος ὀργανοπαίκτης ἀπαιτεῖται ἄσκησι, γιὰ νὰ γίνῃ ἀθλητὴς χρειάζεται προπόνησι, γιὰ νὰ γίνῃ καπετάνιος ναυτικὴ ἐκπαίδευσι, γιὰ νὰ γίνῃ στρατηγὸς γυμνάσι καὶ μάχης· καὶ γιὰ νὰ γίνῃ κληρικὸς καμμιά δοκιμασία; Ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ κάποιος, καὶ θὰ βρεθοῦν ἐπίσκοποι νὰ τὸν χειροτονήσουν. Ὡσεῖς ἐπίσκοποι, **εἴστε φονιάδες, σφάζετε ψυχὰς «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε»** (Ῥωμ. 14,15· πρβλ. Α' Κορ. 8,11)· γιὰ νὰ μὴ φέρετε λοιπὸν εὐθύνη γιὰ τέτοιους φόνους, σταθῆτε προσεκτικοὶ στὶς χειροτονίες. Καὶ γιὰ νὰ κάνῃ ζωηρότερη τὴν προτροπὴ τοῦ ὁ ἁγ. Γρηγόριος ἀναφέρει τὸν ἀκόλουθο **μῦθο τῆς γαλῆς (=γάτας)**.

Μιά γάτα, λέει, **ἔγινε κάποτε νύμφη**. Στολισμέ-

νη πήγαινε γιὰ τὴ στέψι. Ἀλλὰ ξαφνικά, πάνω στὴ σπουδαιότερη στιγμή, βλέπει ἀπὸ κάποια τρύπα νὰ βγαίνῃ ἓνας ποντικός. Ἡ νύμφη ἀναστατώνεται, τὸ ἔνστικτο τὴν κάνῃ νὰ ξεχάσῃ τὴν ἐπισημότητα καί, ὅπως εἶνε, μὲ τὰ πέπλα τῆς νυφικῆς στολῆς, ὀρμάει, χώνεται σὲ σχισμὲς, κυλιέται, λασπώνεται, γιὰ νὰ συλλάβῃ τὸ θήραμα.

Μιά γάτα - νύμφη· αὐτὴ εἶνε κατὰ τὸν Γρηγόριο τὸν θεολόγο ἡ εἰκόνα τοῦ νέου ἐκείνου πού χωρὶς νὰ δοκιμασθῇ, χωρὶς νὰ ἐλεγχθῇ ἂν ἀπέβαλε τὸν *«παλαιὸν ἄνθρωπον»* (Ῥωμ. 6,6· Ἐφ. 4,22· Κολ. 3,9), ὁδηγεῖται νὰ τελέσῃ τοὺς πνευματικούς γάμους του μὲ τὴν Ἐκκλησία, νὰ γίνῃ κληρικὸς.

Καὶ νάτον γίνεταί. Μόλις ἔχει χειροτονηθῇ ἀστράφτει ἡ ἱερατικὴ στολή. Ἀλλὰ κλάψτε τον! Ὁ νέος κληρικὸς, μὲ τὰ στιχάρια, τὰ ἐπικαλύμμαυχα, τὰ ἐγκόλπια καὶ τὶς μίτρες, ὅλη τὴ νυφικὴ στολή πού τὸν ἔντυσε ἡ Ἐκκλησία, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνας **«παλαιὸς ἄνθρωπος»**, **μία γάτα**. Εἶνε νὰ μὴ δῆ τὸν ποντικὸ, τὸ ἀντικείμενο δηλαδὴ ἐκεῖνο, πρόσωπο ἢ πρᾶγμα, πού θὰ ἐρεθίσῃ τὸ πάθος πού κρύβεται στὴν καρδιά του. Τὸ εἶδε; ὁ ταλαίπωρος θὰ ζαλιστῇ, θὰ λησμονήσῃ τοὺς φρικτοὺς ὄρκους, θὰ ὀρμήσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πάθους του· καὶ ὁ λαός, πού θὰ τὸν βλέπῃ νὰ κατρακυλᾷ στὰ βάραθρα τῆς ἀτιμίας, θὰ γελᾷ καὶ θὰ ἐλεεινολογῇ ἐκείνους πού μὲ ἐλαφρὰ τὴ συνείδησι τὸν χειροτόνησαν· Μὰ δὲν τὸν βλέπατε; τόσο ἀνίδεοι ἀπὸ ψυχολογία εἴστε; ἦταν γάτα, ἔτρωγε ποντίκια τῶν ὑπνόμων, κ' ἐσεῖς θελήσατε νὰ τὸν παρουσιάσετε σὰν νύμφη στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου. Πόση εἶνε ἡ εὐθύνη σας!

Προσοχὴ στὶς χειροτονίες! αὐτὸ φωνάζει στὰ ποιήματά του ὁ ἁγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουν καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἱεράρχαι, ὁ Μ. Βασίλειος καὶ ὁ ἱ. Χρυσόστομος, ἐρμηνεύοντας τὸ θεόπνευστο ῥητὸ τοῦ ἀπ. Παύλου *«Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κινῶναι ἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις»* (Α' Τιμ. 5,22).

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔλαβε μέτρα, γιὰ νὰ μὴ εἰσέρχονται στὸ ἱ. Θυσιαστήριο ἀνάξιοι ποὺ θὰ παίζουν τὴν κωμωδία τῆς νύφης - γάτας. Σὲ τοπικὲς καὶ οἰκουμενικὲς Συνόδους ψήφισε ἱ. κανόνες, ὥρισε σωματικά, ἠθικά καὶ πνευματικά προσόντα ἐκείνων ποὺ θὰ χειροτονοῦνται. **Κανένας νεόφυτος, ἀδοκίμαστος, ἀμύητος στὴν ὑψηλὴ θεωρία**, νὰ μὴ εἰσέρχεται στὰ ἅγια τῶν ἀγίων. Οἱ πατέρες, γνωρίζοντας τὴ φύσι τοῦ ἀνθρώπου, πόσο ἢ νεανικὴ ἡλικία εἶνε ῥευστὴ μὲ μύριες μεταπτώσεις, ὥρισαν ὡς κατώτερο ὄριο ἡλικίας γιὰ μὲν τὸν διάκονο τὸ 25ο ἔτος συμπληρωμένο, γιὰ δὲ τὸν πρεσβύτερο τὸ 30ὸ ἔτος. Καὶ τονίζουν ὅτι, καὶ ἂν ὑπάρχη κάποιος νέος ποὺ ἐμφανίζει ἐξαιρετικὰ ἠθικά προσόντα, νὰ μὴ χειροτονῆται πρὶν τὰ κανονισμένα ὄρια ἡλικίας, ἀλλὰ νὰ περιμένῃ τὴν τελείωσι ποὺ φέρνει ὁ χρόνος.

***

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ζοῦσε σήμερα **ὁ ἅγιος Γρηγόριος, τί θὰ ἔλεγε καὶ τί θὰ ἔγραφε;**

Σήμερα, ποὺ τὸ κῦμα τῆς διαφθορᾶς παφλάζει, ποὺ καὶ γέροι παρασύρονται καὶ πέφτουν, ποὺ ἀμφισβητεῖται ἡ ἠθικὴ ὑπόστασι ὄλων λόγῳ ἐξογκώσεως σκανδάλων, ποὺ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας περιπατοῦν κύκλῳ, σήμερα ποὺ οἱ λεγεῶνες τοῦ ἔθους βγῆκαν γιὰ νὰ διαλύσουν τὸ πνευματικὸ οἰκοδόμημα, σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀδαμαντίνων ψυχῶν, καὶ ἄρα **χρειάζεται μεγαλύτερη προσοχή** στὶς χειροτονίες.

Καὶ ὅμως **καμμία προσοχή**. Ἱεράρχες, μὲ ἀβασάνιστες χειροτονίες, πλημμύρισαν τὴν Ἑλλάδα μὲ κληρικούς ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν πέταξαν τὰ ῥάσα καὶ ἐτράπησαν εἰς θήραν ποντικῶν, ἄλλοι δὲ φέροντας τὰ ῥάσα ἔγιναν δημιουργοὶ σκανδάλων συνταρακτικῶν. Ἐν τούτοις καμμία τιμωρία, καμμία ἐπίπληξι δὲν τοὺς ἐπιβλήθηκε. Τὰ κατσουλάκια τῶν μητροπολιτικῶν αὐλῶν ἔγιναν νύφες, φόρεσαν στολὲς διακόνων, πρεσβυτέρων, ἀρχιμανδριτῶν, καὶ ὁ διάβολος ἀναψε φωτιὰ μεγάλη στὴν Ἐκκλησία.

Χειροτονοῦνται ἄγαμοι διάκονοι νεαροὶ σπουδασταὶ 22-23 ἐτῶν. **Γιατί, παρακαλῶ, τέτοια βιασύνη;** Μήπως εἴμαστε σὲ καιρὸ διωγμοῦ, ἐσφάγησαν ὅλοι οἱ κληρικοὶ κ' εἶνε ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ ἐπανδρωθοῦν τὰ κενά; Μήπως οἱ νεαροὶ πρόκειται νὰ πᾶνε σὲ χωριὰ τῆς παραμεθορίου ποὺ ἔχουν χρόνια νὰ δοῦν παπᾶ; ἢ μήπως κάποιος ἀπ' αὐτοὺς θὰ γίνῃ ἐφημέριος λεπροκομείου σὲ κάποιο ἀπομονωμένο νησί;

Ἡ βιασύνη εἶνε **γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴ στράτευσι καὶ τὴ θητεία**. Δυστυχησμένα πλάσματα! δὲν σᾶς δίδαξε κανεὶς, ὅτι τὸ βάρος τῆς ἱερωσύνης εἶνε χίλιες φορὲς μεγαλύτερο κ' ἀπ' τὴν πιὸ δύσκολη στρατιωτικὴ θητεία; Δὲν σᾶς τό-

νισε κανεὶς, ὅτι ὑπάρχουν ἀπαγορευτικοὶ κανόνες - νόμοι τῆς Ἐκκλησίας κ' ὅτι δὲν μπορεῖτε ἀτιμωρητὴ νὰ ἐγκαινιάζετε τὴ σταδιοδρομία σας μὲ ἀντικανονικὲς πράξεις; Δὲν σᾶς εἶπε κανεὶς γιὰ τοὺς πειρασμοὺς ποὺ θὰ πέσετε ἂν ὑποσχεθῆτε πρὶν τὴν ὥρα σας ἐνώπιον Θεοῦ παρθενικὴ ζωὴ; Δὲν σᾶς ἀνέφερε κανεὶς τὸ ὄνομα κάποιου Θεοδώρου, τοῦ μετέπειτα ἐπισκόπου Μοψουεστίας, ποὺ λόγῳ μιᾶς Ἑρμιόνης ξέπεσε κ' ἀγάπησε τὸν κόσμον, καὶ τὸν ὁποῖο μετὰ βίας κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ στὴ μοναχικὴ ζωὴ ὁ ἱ. Χρυσόστομος; Εἴστε σεῖς ἀνώτεροί του; ἢ ὑπάρχουν σήμερα Χρυσόστομοι νὰ σᾶς ἐπαναφέρουν στὸ δρόμον σας;

Ἄλλ' αὐτοὶ ποὺ σᾶς χειροτόνησαν ἔχουν μεγαλύτερο κρίμα. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ ὀνόματά τους· ὅποιοι κ' ἂν εἶνε, δὲν εἶνε ἀνώτεροι ἀπὸ Οἰκουμενικὲς Συνόδους. Καὶ νέα Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἂν κάποτε συνεκαλεῖτο, θὰ ἔπρεπε ὄχι μόνον νὰ μὴ μειώσῃ τὸ ὄριο ἡλικίας γιὰ ἱερωσύνη, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ αὐξήσῃ, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὴ διαφθορὰ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν. Ὅπως εἶπε κάποιος καθηγητὴς, τέτοιες χειροτονίες ἀποτελοῦν ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας ἱερῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκαλοῦν, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἰωσήφ Βρυέννιος, τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ σὲ ἄρχοντες καὶ ἀρχομένους. Ἄς ποῦμε κ' ἐμεῖς μαζί μὲ τὸν συγγραφέα τοῦ Πηδαλίου ἁγ. Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη· «*Ἰλεως γένοιτο ὁ Θεὸς διὰ τὴν τωρινὴν παράβασιν τῶν κανόνων τούτων*».

***

Φοιτηταὶ τῆς θεολογίας, σπουδασταὶ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, εὐέλπιδες τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς πατρίδος, σ' ἐσᾶς τώρα ἀπευθύνομαι. Ὅσοι ἔχετε ἐπιθυμία νὰ ντυθῆτε τὸ ῥάσον τοῦ κληρικοῦ, **μὴ βιαστήτε**. Μὴ παρασυρθῆτε ἀπὸ προηγούμενα παραδείγματα. Σεβαστῆτε τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, νόμους ποὺ θέσπισαν ἅγιοι πατέρες «*τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες*» (Ρωμ. 12,11). Προτοῦ ν' ἀποφασίσετε, πάρτε στὰ χέρια σας τὴ Γραφή, τὸ Πηδάλιο, τοὺς Περὶ ἱερωσύνης λόγους τοῦ ἱ. Χρυσόστομου, τὸν Ἀπολογητικὸ καὶ τὰ Ἔπη τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, τὰ Ἀσκητικὰ τοῦ Μ. Βασιλείου. Πάρτε φτερὰ καὶ πετάξτε, ἀναζητήστε μέρος ἀπομακρυσμένο - ἐρημικὸ, κ' ἐκεῖ «*ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀγία Τριάδι συστρεφόμενοι*» μελετήστε, γνωρίστε τὰ βάθη τῆς καρδιάς τῆς τόσο ἀπατηλῆς, καταληφθῆτε ἀπὸ τὸ δέος τῆς θεότητος, καὶ ἀκούγοντας τὴ φωνὴν τῆς κλήσεως τρέμοντας γιὰ τὶς εὐθύνες βαδίστε, ἡγεμονεύοντας ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ τοῦ λαοῦ, σφάζοντας τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ τὴν ἀγαπητὴν μας πατρίδα.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**